

Sygn. akt II Ka 322/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Zawiślak
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agata Polkowska

po rozpoznaniu w dniu 28 lipca 2016 r.

sprawy **J. G.**

obwinionego z art. 86 § 1 kw

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 19 lutego 2016 r. sygn. akt II W 1157/14

zaskarżony wyrok uchyla i postępowanie karne wobec obwinionego J. G. na podstawie art. 45 § 1 kw oraz art. 5 § 1 pkt 4 kpw umarza wobec przedawnienia karalności wykroczenia; stwierdza że wydatki postępowania w sprawie ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt II Ka 322/16

UZASADNIENIE

J. G. obwiniony był o to, że:

w dniu 02.06.2014r. o godz. 09.00 w m. G. na ul. (...)kierując pojazdem m-ki V. (...) o nr rej. (...) spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że zmusił do gwałtownego hamowania kierującą pojazdem m-ki R. (...) o nr rej. (...) zajeżdżając jej drogę, tj. o czyn z art. 86 § 1 kw.

Sąd Rejonowy w Garwolinie wyrokiem z dnia 19 lutego 2016 r. obwinionego J. G. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za ten czyn z mocy art. 86 § 1 kw w zw. z art. 24 § 1 i 3 kw wymierzył

mu karę grzywny w kwocie 150 złotych; zasądził od obwinionego na rzecz oskarżyciela posiłkowego I. J. kwotę 354,24złoty tytułem kosztów zastępstwa adwokackiego; zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 130 złotych tytułem kosztów postępowania.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca obwinionego, który na podstawie art. 103 § 2 i 4 kpw zaskarżył wyrok w całości na korzyść obwinionego.

Na zasadzie art. 109 § 2 kpw w zw. z art. 427 § 1 i 2 kpkr oraz w zw. art. 438 pkt 2 i 3 kpkr wyrokowi zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania karnego, mającą wpływ na treść wydanego orzeczenia, tj. art. 8 kpw w zw. z art. 7 kpk, polegającą na jednostronnej, nielogicznej i sprzecznej z zasadami doświadczenia życiowego ocenie dowodów z zeznań I. J. i U. B. poprzez uznanie ich za wiarygodne, mimo iż świadkowie Ci są ze sobą spokrewnieni oraz skonfliktowani z rodziną obwinionego,
2. obrazę przepisów postępowania karnego, mającą wpływ na treść wydanego orzeczenia, tj. art. 8 kpw w zw. z art. 7 kpk, polegającą na jednostronnej, nielogicznej i sprzecznej z zasadami doświadczenia życiowego ocenie dowodów z wyjaśnień obwinionego oraz zeznań L. W. poprzez uznanie ich za niewiarygodne, mimo iż ich relacje są zbieżne oraz nie zawierają sprzeczności, a w sprawie nie wykazano jakichkolwiek okoliczności mogących podważyć wiarygodność świadka L. W.,
3. obrazę przepisów postępowania karnego, mającą wpływ na treść wydanego orzeczenia, tj. art. 8 kpw w zw. z art. 7 kpk, polegającą na bezpodstawnym przyjęciu, iż zdjęcia samochodu obwinionego złożone na rozprawie przez pokrzywdzoną potwierdzają wersję oskarżenia, mimo iż brak jest jakichkolwiek dowodów na to, że zostały one wykonane w dniu i czasie zdarzenia,
4. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na treść tego orzeczenia, polegający na uznaniu, że obwiniony dopuścił się zarzucanego mu czynu w sytuacji, gdy prawidłowa ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego powinna skutkować uniewinnieniem obwinionego.

Podnosząc powyższe, na zasadzie art. 109 § 2 kpw w zw. z art. 427 § 1 oraz art. 437 § 2 skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie obwinionego od zarzucanego mu czynu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W ocenie Sądu Okręgowego apelacja obrońcy obwinionego J. G. jest zasadna jedynie w zakresie wniosku o umorzenie postępowania wobec przedawnienia karalności wykroczenia.

Zgodnie z art. 45 § 1 kw karalność wykroczenia ustaje jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok; jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu. Z artykułu 5 § 1 pkt 4 kpw wynika natomiast, że nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy nastąpiło przedawnienie orzekania.

Zważywszy na fakt, iż przypisane obwinionemu J. G. Mróz wykroczenie zostało popełnione w dniu 2 czerwca 2014 r., a zatem w dniu 2 czerwca 2016 roku upłynął 2 letni okres od popełnienia tego wykroczenia, Sąd Odwoławczy zobligowany był zaskarżony wyrok uchylić i na podstawie wyżej wymienionych przepisów postępowanie przeciwko J. G. umorzyć wobec przedawnienia karalności wykroczenia.

W konsekwencji powyższego, Sąd na podstawie art. 632 pkt 2 kpk w zw. z art. 119 kpw stwierdził, iż wydatki postępowania w sprawie ponosi Skarb Państwa.